

økonomisk skandale af den milliardstørrelse, er der altså problemer i det danske Folketing.

Formanden:

Så er det hr. Arne Toft for at svare.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg er enig med fru Helga Moos i, at man selvfølgelig skal være ansvarlig, når man sidder i en bestyrelse for et barmarksværk, og at man selvfølgelig skal sørge for, at priserne er lave nok.

Fru Helga Moos taler om, at man kan fastsætte puljer, og at man kan have fælles administration. Det har man flere steder, og kunne man så ikke også give barmarksværkerne lov til at foretage fælles olieindkøb, så de kunne få nogle rabatter? Hvis man kunne være med til det, var det jo en måde at gøre det billigere på.

Kl. 11.10

Til hr. Jesper Langballe og fru Aase D. Madsen: Jo, jeg tror også, det er sundt at få placeret et ansvar. Men jeg har fulgt det her, og jeg har været en af de borgmestre, som har anbefalet det og har sagt de ord, der også er sagt fra talerstolen: Det bliver aldrig nogen sinde dyrere. Jeg har dårlig samvittighed over der.

Men skal jeg placere ansvaret, er det kun ét sted: Det her skulle aldrig nogen sinde have været vedtaget. Men nu blev det altså vedtaget, og så gik det, som det gjorde, og så må vi tage det med. Men jeg tror, at ansvaret skal placeres på beslutningen om at starte det her.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Med hensyn til at kunne pulje sine gaskøb er det jo sådan, at markedsåbningen for gas kommer i 2004. Så vil det være muligt, og så vil jeg da søreme opfordre værkerne til at få dannet en indkøbsforening, der vil noget, for så har de et volumen bag.

Jeg er enig i, at den trappe, der var, simpelt hen var urimelig. Man har betalt alt for meget for gassen, og derfor har jeg også haft det fint med, at vi har fundet penge til at betale penge tilbage til værkerne, så de blev afløftet nogle af de omkostninger, der har været lagt på dem.

Så vil jeg sige, at med hensyn til at placere ansvaret håber jeg, at hvis det bliver nødvendigt at lave en undersøgelse af, hvem der har ansvaret, skal man også se på de rådgivende ingeniører og på kommunerne. Der har jo været mange med i spillet, og der har været mange, der har

givet nogle forkerte oplysninger. Folk kan jo ikke gøre for, at de har fået forkerte oplysninger, men vi kan godt placere ansvaret lidt bredere.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nej, det her skulle aldrig nogen sinde have været vedtaget, det kan enhver jo se. Men der er et gammelt ord, der hedder: Det er menneskeligt at fejle, men det er djævelsk at fremture i fejlen.

I det øjeblik, man er advaret, og man fortier og fortrænger advarslerne, fejer dem ind under gulvtæppet, er det, det begynder at blive kriminel, og det er faktisk det, der skete i hr. Svend Aukens miljøministertid. Det var det, der skete fra 1993, selv om det er rigtigt, at det ikke er hr. Svend Auken, der har opfundet det.

De borgmestre, hr. Arne Toft taler om, har et direkte ansvar over for folk. Man kan jo se sort på hvidt, hvordan de har lovet, at det aldrig nogen sinde skulle blive dyrere end oliepriserne. Men nu siger de: Jamen det fik vi at vide af Energistyrelsen, og det fik vi at vide af naturgasselskaberne. Det er derfor, vi skal have sagen undersøgt: Hvem er den egentlige ansvarlige?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det er jo sagen i en nøddeskal, at hr. Arne Toft som borgmester godkendte disse barmarksværker.

Man må regne med, at hr. Arne Toft, som jeg anser for en dygtig politiker, har haft øjnene åbne, og så må hr. Arne Toft have gjort det ud fra de præmisser, at når man fik Energistyrelsen til at blåstempe de samfundsøkonomiske virkninger af de projekter, der blev sendt ind, var der givet garantier for, at man skulle følge olieprisen. Men hvad med de stakkels mennesker, der ikke har den viden, som en forhenværende borgmester har? Har vi herinde ikke ansvaret for, at det, som Energistyrelsen har givet grønt lys for, skal de holdes skadesløse for? Har vi ikke et ansvar for det?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Først til fru Aase D. Madsen, for jeg glemte noget sidste gang.

Fru Aase D. Madsen siger, at der er mange, der har penge til gode. Det, der er vigtigt for Socialdemokratiet i denne sag, er, at vi overholder de løfter, vi har givet, og at vi sørger for, at de mennesker, der har penge til gode, selvfølgelig